

GALERIE PICTURA

BESTAAT 20 JAAR!

Aijen is een pittoresk dorpje gelegen aan de Maas en maakt deel uit van de Noord-Limburgse gemeente Bergen. Een groene gemeente die volop inzet op het toerisme. Misschien voor velen niet zo bekend is dat Bergen op het gebied van kunst al jaren aan de weg timmert. Een goed voorbeeld is Galerie Pictura in Aijen. Een naam voor kunstkenner uit heel Nederland en ver over de grens. In november bestaat deze galerie twintig jaar. Reden voor eigenaar en kunstkenner Roel van der Veen om van 20 november 2016 tot en met 21 januari 2017 met een bijzondere expositie aandacht aan dit jubileum te besteden.

Wie door Aijen heenrijdt moet de snelheid in toom houden om Galerie Pictura niet over het hoofd te zien. Wat onopvallend van buiten maar eenmaal binnen wordt men in een informele en warme ambiance omarmd door kunstwerken van gerenommeerde kunstenaars. Grootheden als beeldhouwer Igor Grechanyck uit Oekraïne, de Franse pastelliste Nathalie Picoulet, de Duitse kunstenaarsgroep 'Neue Meister', de Franse visionair realist Gerard Di-Maccio en de briljante tekenares Brita Seifert hebben hier geëxposeerd.

Gemeenschappelijke noemer is het hedendaags realisme dat alle kunstenaars met elkaar verbindt en in de Aijense galerie tot leven komt. Want dat is volgens de 66-jarige galeriehouder Roel van der Veen het grote voordeel van kunst in het echt ten opzichte van kunst bekijken op internet. "Een schilderij moet je beleven, er tijd voor uittrekken om te voelen welke emoties het bij je losmaakt. Ja, in een galerie kun je verliefd worden op een schilderij of een beeld."

Bestaat Galerie Pictura op 15 november twintig jaar, de naam Pictura bestaat al veel langer.

Wij nodigen u uit om op zondag 20 nov. 15.00 uur met ons in Galerie Pictura het glas te komen heffen.

De opening van deze speciale jubileum-expositie zal worden verricht door: Galeriehouder Rene de Vreugd van "Galerie de Vreugd en Hendriks" uit Zandvoort.

**Aijenseweg 16b
5854 PT Aijen gem. Bergen L.
www.galeriepictura.nl**

Deze wordt sinds 1944 door Roel van der Veen vater en kunsthandelaar in Den Haag met een bijzondere voorliefde voor de romantische schilderkunst gebruikt. In 1963 wordt de overstap gemaakt naar Aijen waar Roel na het overlijden van zijn vader alleen met de kunsthandel en lijstenmakerij verder gaat. In november 1996, nu twintig jaar geleden, opent de toenmalige burgemeester Klaverdijk van de gemeente Bergen Galerie Pictura. In 2006 kiest Roel van der Veen voor de stijlrichting hedendaags (foto)realisme met af en toe een uitstapje naar het Frans impressionisme.

Internet is de laatste jaren een grote concurrent voor de galleries geworden. Tel daarbij de economische crisis van de laatste jaren op en het is niet moeilijk je voor te stellen dat vele grote galleries moeilijke tijden doormaken. "Overleeft de galeriehouder het internet", is een vraag die ook de Aijense galeriehouder wel eens bezighoudt. Of anders gezegd: "Kan de kunstenaar zonder galeriehouder?"

Roel van der Veen is daar heel stellig in. "Op internet kun je nooit de kwaliteit van een kunstwerk beoordelen. Bovendien zorgt een galeriehouder voor de promotie van een kunstenaar." In het geval van Roel van der Veen betekent dat het bezoeken van de kunstenaar en het selecteren van werken. Daarvoor legt hij de nodige kilometers door Nederland en daar buiten af. Daar gaat veel tijd inzitten. De laatste tien jaar werkt hij met topkunstenaars die zich toelagen op de fijne schilderkunst in het realisme. In de met zorg samengestelde jubileumexpositie, die zondag 20 november wordt geopend door collega galeriehouder Rene de Vreugd uit Zandvoort, maakt men kennis met schilderijen van: Meg den Hartog, Marc van Crombrugge, Willi Kissmer, Dina Belga, Herman Smorenburg en Brita Seifert. Beelden zijn er te zien van: Romee Kanis, Janneke Bruines, Joep Verheijen, Riet de Jong en Willi Kissmer. Een expositie van topniveau waarmee Aijen en de gemeente Bergen op kunstgebied op de kaart wordt gezet.

INDEX:

Pag. 1	Pictura 20 jaar
Pag. 2	"Rouwbrief Overbodig" Lorena Kloosterboer Joep Verheijden
Pag. 3	"Wisselende Exposities" Galerie Pictura Meg den Hartog
Pag. 4	Willi Kissmer & Romee Kanis
Pag. 5	Brita Seifert
Pag. 6	"Het doodgewone verheven" Gerrit Luidinga Herman Smorenburg
Pag. 7	Dina Belga & Riet de Jong
Pag. 8	Marc van Crombrugge Janneke Bruines Colofon

Hedendaags Realisme – Rouwbrief Overbodig

Goed nieuws! Desondanks een eeuw van modernisme, waar technische vaardigheden en vakmanschap terzijde werden geschoven ten bate van willekeurige zelfexpressie en shock-waarde... Ondanks de makkelijk beschikbare fotocamera, een uitvinding die beloofde het schilderen overbodig te maken... Ondanks invloedrijke kunstcritici die een grote meerderheid van het publiek overtuigden dat realisme passé is, en dat tekenvaardigheid slechts een eerste stap is in de "evolutie" van de kunstenaar op weg naar spontane zelfexpressie en non-figuratieve abstractie... Ondanks de grote populariteit van onherkenbare inhoud dat zich volledig fundeert op de interpretatie en toelichting van de kunstenaar of criticus, die we stevast nodig hebben voor een uitleg...

Ondanks dit alles, is het Realisme, in al zijn vormen, gedaanten en genres, niet uitgestorven! Gelukkig blijven realisten goed gedijen in een breed scala van stijlen en genres. Dit boek is daar getuigenis van en is ook een erkenning voor onze verzamelaars, kunstgalerijen, en bewonderaars die ons aanmoedigen en ondersteunen (zowel financieel als emotioneel) om door te gaan in onze stroming. Voor velen, waaronder ikzelf, is kunst een intieme vorm van communicatie tussen kunstenaar en toeschouwer. Ik denk dat realisme daar bij uitstek het beste toe in staat is.

Men kan stellen dat non-figuratieve abstractie en modernisme ook een vorm van realisme zijn, omdat de artistieke inhoud overeenkomt met de werkelijkheid binnen de geest van de kunstenaar. Voor mij is communiceren met abstractie op zijn best een dubieus voorstel. De inhoud van de abstracte kunst is grotendeels subjectief. Als abstractie een taal is, dan zijn er maar zeer weinig sprekers. Misschien bewonderen we een abstract ontwerp, maar kan het daadwerkelijk de bedoeling van de kunstenaar overbrengen zonder de hulp van een tolk? Bovendien is in tegenstelling tot het realisme de kwestie van kwaliteit en vakmanschap in abstractie en modernisme buitengewoon moeilijk overtuigend vast te stellen. Toch lijkt er in Europa bijna geen vermindering te zijn in het alom diepgewortelde geloof dat niet het realisme, maar het modernisme de hedendaagse legitieme wijze van schilderen is.

Realisten zoeken toeverlaat door loyaal te blijven aan de getuigenis van hun zintuigen om visuele informatie vakkundig vast te leggen. Realisme behelst geen grafische codes voor "ik-gevoelige" overpeinzingen, maar spiegelt en inventariseert concrete eigenschappen en details die onze collectieve menselijke werkelijkheid vormen. Zelfs als het om magisch realisme of surrealisme gaat, zijn de beelden herkenbaar en begrijpelijk, en kwaliteit en vakmanschap waarneembaar.

Vandaag zijn realisten de dissidenten, de non-conformisten, die extern opgelegde normen en regeltjes van "de smaak experten" als de enige weg naar authenticiteit uitdagen. In plaats van enkel de nieuwste intellectuele of commerciële trend bij te benen, creëren wij kunst die de kunstenaar en kijker daadwerkelijk verbindt. Het feit dat deze stijl al duizenden jaren wordt uitgeoefend, beperkt op geen enkele wijze de originaliteit, kwaliteit, of authenticiteit van het hedendaags realisme. Een prachtig uitgevoerd stilleven, landschap of figuratief stuk, of het nu van 1600 of vandaag is, zal altijd het kritische oog behagen. In veel opzichten is esthetische excellentie onveranderlijk.

In de steeds meer seculiere en artificiële eenentwintigste eeuw, kan het realisme paradoxaal een vorm van transcendentie bieden. Natuurlijk is niet al het realisme spiritueel verheffend, echter sommige kunstwerken nodigen uit tot een diepere connectie en kunnen verleiden tot meditatie, een verbinding met de wereld en het onnoembare. Een realistisch schilderij neemt de toeschouwer mee naar een afgebeelde omgeving en kan het gevoel wekken dat men naar het onderwerp kijkt als door de ogen van de kunstenaar. Omdat we in een snelle media-consument-gedomineerde cultuur leven is het belangrijker dan ooit vakkundig gemaakte kunst met schoonheid en innerlijke essentie te creëren en te bewonderen. Het is tijd om weer ruimte te maken voor "langzame" kunst, kunst dat geen product is; ontdaan van subtiliteit en mysterie in het belang van consumptiegedrag en modetrends. Hoogstaande tijdloze kunst kan onze passie aanwakkeren, het kan zelfs grenzen en dogma's doorbreken, omdat het de eigenaardigheden van tijd, locatie en cultuur overstijgt.

Om te zien, om echt iets waar te nemen—of het nu gaat om de kleuren in een landschap, het licht gespiegeld in een oog, de glans van metaal, de schaduwen op een gerimpelde huid, de verwrongen vormen bekeken door gebogen glas—is één van de meest diepgaande levensbevestigende ervaringen die we kunnen beleven. Omdat onze ogen en hersenen zo verzadigd zijn met een overdaad aan visuele informatie raken we ongevoelig. Tijd nemen om naar een realistisch kunstwerk te kijken, ongeacht het thema, is het onderwerp in een nieuw licht zien—het opnieuw aanschouwen. Onder invloed van deze nieuwe presentatie worden we, voor eventjes, uitgenodigd het licht, de schaduw, en tinten te verkennen met een vernieuwd bewustzijn en frisse beschouwing. En op dat moment weten we wat het is om écht te zien...

Er lijkt een langzame, zeer timide, maar gestage renaissance plaats te nemen van vernieuwde waardering voor het realisme in de afgelopen decennia. En als ik kijk naar de kwaliteit en diversiteit van het realisme van vandaag, ben ik blij verrast dat het "traditionele" meesterschap—de stiel en de vele uren werk aan compositie, ideeën, stofuitdrukking, licht en schaduw—levend en wel is!

Geschreven door Lorena Kloosterboer ©
Antwerpen, september 2015
www.art-lorena.com

Joep Verheijden

Als 17-jarige begon hij bij bronsgieterij Atelier 80. Voortdurend was hij bezig met de mogelijkheden die het brons biedt om de gewenste uitdrukking te versterken. Daar hij als kleine jongen al een fascinatie koesterde voor alles wat leeft en beweegt is het vervaardigen van diersculpturen een logisch gevolg. Ongewoon maar origineel is zijn keuze voor juist "niet knuffelbare" dieren die van zichzelf een sterke uitstraling hebben en daarmee een symbolisch kracht bezitten. Neem bijvoorbeeld de heremietkreeft met zijn krachtige scharen, maar weke achterlijf, wat hij beschermt in een slakkenhuis. Of de aandoenlijkheid van een uit het ei kruipend schildpadje. De gladheid en warme kleur die de spiegelkarper kracht geven of de grillige textuur van een kreeftenpoot vormen een uitdaging voor mij als kunstenaar.

Succes wordt uiteindelijk bepaald door de beschouwer

Kriebels

“Ik kijk natuurlijk heel veel bij kunstenaars en ben intussen goed op de hoogte van het aanbod,” zegt Galeriehouder Roel van der Veen van Galerie Pictura, “maar zo rondkijkend merkte ik bij mezelf dat ik toch vooral bij de realistische werken de kriebels krijg. Het raakt me, fascineert me. “Weet je wat het is, realisme blijft sluimeren. Er zijn wel allerlei trends maar trends gaan voorbij. Realisme blijft. Het spreekt aan, het is herkenbaar. Roel noemt zichzelf bevoorrecht. “Ik kan de dingen doen die ik graag wil doen, handelsgeest is niet per definitie mijn drijfveer. Het is in de eerste plaats de liefde voor dit werk”. Hij heeft een oog ontwikkelt die intuïtief onvolkomenheden in een schilderij ontdekt, soms voelt hij dat er iets niet klopt maar weet nog niet wat en dan blijft hij er net zo lang naar kijken tot hij het gevonden heeft. “Ik sta achter de kunstenaars die in mijn galerie exposeren. Ik moet het werk zelf goed vinden” ‘zegt de gepassioneerde kunstkenner zelfverzekerd.

Sfeer

Het verschil tussen abstract modern werk en realisme ligt toch vooral in de beleving van de toeschouwer. Maar het is wel zo dat de techniek en vakmanschap in realistische kunst een belangrijke rol speelt. Techniek die dus garant staat voor kwaliteit. “In abstract werk is de sfeer bepalend,” aldus Roel, “dat kan meditatief zijn of juist heel dramatisch. Natuurlijk is de sfeer in een realistisch werk ook van belang, maar de technische vaardigheid van de schilder speelt hier een belangrijke rol. Hoe beter iemand bijvoorbeeld de glaartechniek beheerst hoe dieper een werk wordt. De penseelvoering luistert heel nauw maar essentieel is voor mij toch het gebruik van licht. Dat is allesbepalend voor de sfeer van een werk.

Verliefd

Hoe zeer Roel ook van de hem omringende kunst kan genieten, hij kan er zakelijk gezien wel afstand van doen. “Natuurlijk is er werk waarvan ik denk ‘Nou, dat wil ik wel boven mijn bank’. Maar ik kom dagelijks met kunst in aanraking. Het blijft voor mij daarom ook een zakelijk karakter hebben. Dat moet natuurlijk ook, maar verliefd worden op een werk, ja dat kan mij ook zeker gebeuren. Ik ben wel heel blij als iemand een werk koopt die daar hetzelfde bij voelt als ik. Hoe ik tot een keuze kom? Er is natuurlijk heel veel aanbod, ik ga in ieder geval altijd op atelierbezoek en heb inmiddels wel geleerd het kaf van het koren te scheiden. Dat blijft ook een beetje het geheim van de smid.

Meg den Hartog

De carrière van Meg den Hartog is atypisch. Zij heeft een gemengd professioneel verleden waarbij de psychologie van de mens altijd de rode draad heeft gevormd. Haar werkervaring omvat personeels- en change management in de IT-sector, klassieke homeopathie, voedingsdeskundige en Psycho-Neuro-Immunologie. Daarnaast heeft Meg uitgebreide studies gevolgd in psychologie, astrologie en tarot. Tekenen is voor Meg altijd een belangrijke hobby gebleven maar zij heeft hier uiteindelijk haar hoofdbezigheid van kunnen maken. Poen de Wijs herkende snel het grote talent dat Meg in zich had om - met name - de mens te schilderen. Haar technische gave stelt haar in staat haar mensenkennis die zij heeft opgedaan in haar omvangrijke carrière, vorm te geven in prachtige pakkende portretten. Poen de Wijs heeft een belangrijke rol gespeeld in de ontwikkeling van Meg als schilder. De hand van de meester is goed te zien. Echter, Meg heeft inmiddels een heldere eigen techniek en visie ontwikkeld. Haar werk is in korte tijd op een zeer hoog niveau gekomen en Meg verdient het om nauw op de voet gevolgd te worden.

Willi Kissmer

een zijden reepje stof volgt de contouren van het vrouwelijke lichaam

Willi Kissmer begon in 1971 op de Folkwang Art School in Duisburg, waar hij vijf jaar lang grafische kunst studeerde. Ondanks dat hij veel gereisd heeft (Europa, Asia, Amerika) houdt hij de keuze voor zijn onderwerpen toch dichtbij. Zijn voorkeur gaat uit naar simpele objecten en locaties en zijn interesse gaat vooral uit naar de kwaliteit tussen lichtval en het effect op het object. De kunst van Willi Kissmer wordt gezien als sensueel, provocerend, mysterieus en erotisch. Dit is grotendeels te danken aan zijn manipulatie van licht en schaduw. Kissmer heeft zijn opleiding gedaan aan de Koninklijke academie van beeldende kunst en dans in Den Haag, afdeling vrije beeldende kunst/grafiek. "Een zijden reepje stof volgt de contouren van het vrouwelijke lichaam". Dit is het onmiskenbare handschrift van Willi Kissmer. Zijn olieverfschilderijen getuigen van een krachtige stofuitdrukking en veelal spannende lichtval. Dat Kissmer technisch zeer getalenteerd is, bewijzen ook zijn brons sculpturen. In zijn schilderijen onthult hij niet het gezicht van het model, hierdoor kan ze elke vrouw zijn of elk ander stilleven in een interieur. Hij voegt eraan toe: "Ik ben meer geïnteresseerd in een deel van het lichaam, hoe het beeld werkt met de achtergrond." De sensuele kwaliteit van de gegevens is gedeeltelijk van belang, maar geen grote zorg in zijn werken. In zijn schilderijen behandelt Willi Kissmer de figuur als een object, niet als een persoonlijkheid.

Romee Kanis

Op haar achttiende begon Romee in Spanje en Frankrijk met het tekenen van portretten. Op de Place du Tertre in Parijs en door het werken in de grote steden in Europa kreeg zij een goede kijk op de mensen in haar omgeving. De telkens wisselende omstandigheden waarmee zij te maken kreeg en het steeds veranderende licht en de omgeving leidden ertoe dat ze haar techniek steeds aanpaste en verbeterde. Eind jaren tachtig, 27 jaar geleden, maakte Romee kennis met het beeldhouwen. Daar bleek haar grote passie te liggen. Vanaf die tijd werkte zij, onder aanwezigheid van diverse kunstenaars van naam, gestaag door aan wat voor haar de ultieme vorm van beeldende expressie is. Romee werkt in brons en maakt figuren en portretten van zowel mens als dier. Haar werk onderscheidt zich van anderen door een vrouwelijke benadering en een altijd sierlijke vorm. In de figuren, al dan niet ontkleed, laat zij de mens zien in zijn natuurlijke schoonheid zonder daarbij een ideaal beeld te scheppen. Het gevoel uitbeelden is het belangrijkste streven. Als het de mensen raakt is zij pas tevreden.

In haar portretten vangt zij altijd iets van het persoonlijke karakter. Dit is wat haar werk diepgang geeft en wat maakt dat steeds meer mensen hun weg naar haar atelier in Schermerhorn weten te vinden. Romee vervaardigt ook beelden voor mensen die een dierbare verloren hebben. Een tastbare herinnering aan een persoon is waar de nabestaanden op zoek zijn. De uitvoering op een graf of een beeld vervaardigd als urn behoort tot de mogelijkheden. Haar beelden maakt zij van een model in was of klei tot aan het eindproduct in brons zelf waardoor Romee borg staat voor een goed eindproduct.

Wat ik me verbeeld, voel, beeld ik uit in beelden.

Brita Seifert schildert en tekent pure schoonheid

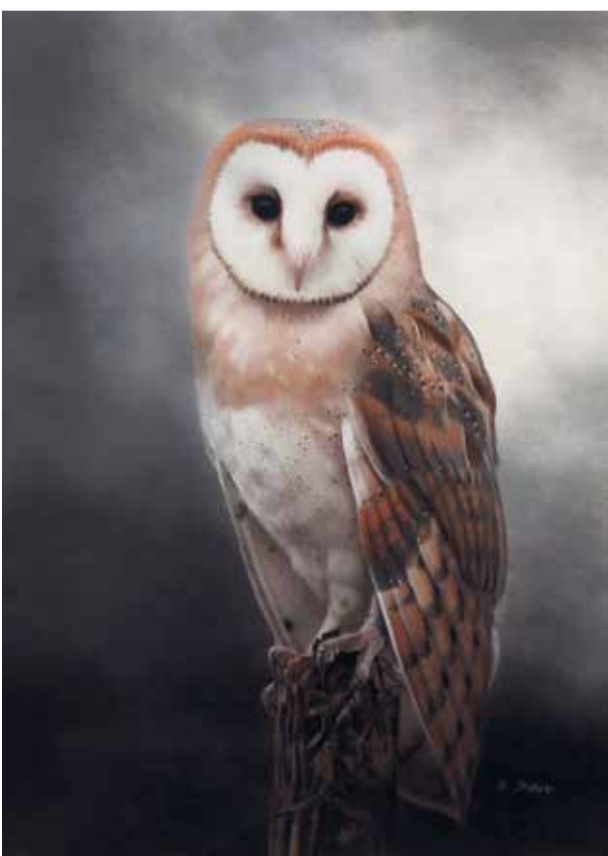
Bijna ieder mens verbergt zich achter een masker. Dat is de indruk van Brita Seifert (Leipzig, 1963) na jarenlange ervaring. Zelf heeft zij er zich ook enige tijd schuldig aan gemaakt. Maar nu niet meer. Tekenend werd op enig moment haar 'dagboek', haar manier van laten zien wie ze is en waarvoor ze staat. In haar kunstwerken zijn vooral veel persoonlijke ervaringen verwerkt en verbeeld. En ja, perfectionisme is wat zij nastreeft en ook laat zien in haar werk. Als tiener speelde Brita gitaar in een band. Haar ouders vonden dat niet goed en maakten er een eind aan. Maar Brita had een uitlaatklep nodig voor haar expressieve ideeën, vaardigheden en gevoelens, en begon met tekenen, gesteund door haar oma van moeders kant, die zelf heel aardig kon schetsen. Brita was op de basisschool al goed in tekenen. Zij viel op en genoot vervolgens jarenlang privaat tekenonderwijs. Brita zegt veel te danken te hebben aan professor Heinz Wagner van de Kunstacademie in Leipzig, waar ze drie jaar lang studeerde. Hij was het die haar uiteindelijk op het goede spoor zette van de wereld van de kunst.

Als jonge vrouw heeft zij alle denkbare vormen van geweld ervaren. De gevolgen zetten zich diep onderhuids af, je kunt ze nooit meer uitwissen en vergeten. Er zijn twee mogelijkheden om met deze opgedane wonden verder te kunnen leven. Men gaat eraan ten gronde, het langzame gif dringt steeds verder in de poriën door tot aan het bot aan toe. Of je zegt "IK WIL LEVEN". Je gaat bij jezelf te rade hoe verder te gaan en hierin heeft een ieder zijn eigen reddingsstrategie. Haar redding was de kunst. Hierin kon zij zich zonder woorden uitspreken over wat haar was overkomen. Dit was haar therapie, zo heeft zij de pijn langzaam afgebouwd. Tot het moment dat zij besloot al die 150 werken bij elkaar te pakken en in de vuilnis te werpen. Afgelopen, het is verleden tijd. De wonden waren op het linnen in ultramarijn, cadmium rood en zwart als het ware opgelost.

Rond 1990 leerde zij via een Italiaanse vriend de schoonheid van Italië kennen en is daar nog steeds van onder de indruk. Vooral van de kunstwerken van Walter Giotto, Leonardo Da Vinci maar ook van het werk van Gottfried Helnwein en Albrecht Dürer.

Via een baan belandde Brita uiteindelijk in Nederland en kwam in contact met Roel van der Veen van Galerie Pictura in Aijen, gemeente Bergen, Limburg. Daar vond zij de steek om haar leven verder vorm te geven. "Nu denkt zij dat alles moest gebeuren zoals het gebeurde want zij was een arrogant kind. Zij heeft veel geleerd. Door Roel is zij weer gaan tekenen. Zij leeft nu in een klein paradijs, is bijzonder tevreden en heeft leuke mensen om zich heen". Brita Seifert zegt dat ze zelf het liefst alleen in haar atelier zit te tekenen en schilderen. Zij wil zeker niet in de belangstelling staan. Toekomstplannen maakt zij niet, zoals het zich nu ontwikkelt gaat het zeer voorspoedig.

HEDEENDAAGS REALISME

het doodgewone wordt tot iets buitengewoons verheven

Het hedendaags realisme onderscheidt zich van het realisme in de 19e-eeuwse beeldende kunst dat een reactie is op de romantiek en het classicisme. Hiervan is Gustave Courbet de oprichter en woordvoerder en toonaangevende schilder. Het weergeven van vooral de maatschappelijke werkelijkheid is het doel. Men spreekt dan van sociaal realisme, zowel in de literatuur als in de schilderkunst en de beeldhouwkunst. Hiervan zijn met hun aanklacht tegen de toenmalige sociale wantoestanden de schilder en satirische lithograaf Honoré Daumier en de Russische schilder Ilja Repin de belangrijke exponenten. Volgens Charles Baudelaire moet men in de eigen tijd staan en niet de droom najagen van de subjectieve ervaring op basis van intuïtie, emotie en spontaneïteit, waarvan in de romantiek sprake is. Het uitgangspunt is niet langer een ideologie of een spirituele en morele inhoud maar de zichtbare alledaagse werkelijkheid. Anders dan het naturalisme dat in de Renaissance opgang maakt en tijdloos wil zijn in het realistisch en ongestileerd uitbeelden van wat zich in een natuurlijke omgeving manifesteert. Het richt zich per definitie op de weergave van de zintuiglijke waarneming. In het naturalisme ontbreekt dus de maatschappelijke context zoals dit het geval is bij de kunstenaars van de School van Barbizon die vanaf 1830 'en plain air' schilderen onder wie Théodore Rousseau, Jean-Jacques Millet en Johan Barthold Jongkind, overigens ook Courbet. Deze natuurgetrouwe weergave van wat het oog gewaar is, noemt men ook wel romantisch realisme.

Heden ten dage heeft het realisme een grote vlucht genomen. Het is een verzamelnaam geworden van diverse uiteenlopende stromingen die alle pretenderen de werkelijkheid zo nauwgezet mogelijk te benaderen. Wat verstaan we onder de werkelijkheid? Door Sigmund Freud en Carl Jung is het onderbewuste een belangrijke rol gaan spelen in de visie op de mens en als gevolg hiervan ook binnen de beeldende kunst. De werkelijkheid is niet langer beperkt door wat de zintuigen gewaar zijn. De droom en het visioen als innerlijke realiteit zijn even werkelijk als de verschijnselen in de buitenwereld. Bovendien heeft men de werkelijkheid ontdaan van haar status als absolute waarheid. 'Misschien is niets geheel waar, en zelfs dát niet' is een uitspraak van Multatuli die hiermee de objectieve waarneming zet in het licht van illusie en begoocheling.

De fantastische kunst van de Weense School onder inspiratie van Ernst Fuchs doet zijn intrede. Eerder al tijdens het interbellum ontstaat het surrealisme onder aanvoering van André Breton met Salvador Dalí als de meest opmerkelijke kunstenaar. Kunststromingen als van het realisme afgeleide vormen schieten als paddenstoelen uit de grond, veelal gebaseerd op droombeelden: nouveau réalisme (Armand), magisch realisme of fantastisch realisme (Carel Willink), visionair realisme (Gérard Di-Maccio), imaginair realisme (Michael Parkes), psychisch realisme (Johfra) en illusoir realisme (Hans van Ommeren). Enzovoort. Deze termen zijn goeddeels onderling inwisselbaar. De meest recente stromingen zijn fotorealisme dan wel hyperrealisme en superrealisme (Tjalf Sparnaay).

Zo goed als het realisme aanvankelijk een reactie op het toenmalige kunstklimaat is, zo is het huidige realisme een reactie op de abstracte kunst. Maar wat is abstract? In de kern is ook de figuratieve kunst een abstractie van de waarneembare werkelijkheid, terwijl de non-figuratieve kunst evenzo pretendeert de werkelijkheid te verbeelden, namelijk die van de binnenwereld, zij het zonder herkenbare objecten van de buitenwereld. Zij moet dan wel meer zijn dan louter en alleen picturale genieting, wat overigens geldt voor alle kunstuitingen. De droomwereld is in alle gevallen hoe dan ook de stuwende kracht van de artistieke verbeelding. De fantastische kunst is het werkterrein van de nachtdromers, terwijl de vertegenwoordigers van het hedendaags realisme -zoals in deze uitgave bijeengebracht - grotendeels zijn te kenschetsen als dagdromers. Zij houden de ogen breed open. De anderen hebben de ogen op een kier.

De hedendaagse realisten streven over het algemeen naar een zo exact mogelijke uitbeelding van de realiteit die aan technische perfectie grenst en veelal aansluit bij de werkwijze van de oude meesters. Dikwijls komen de onderwerpen uit het leven van alledag en worden ogenschijnlijk pretentieloos ten tonele gevoerd. Toch is het niet louter nabootsing, hoewel trompe l'oeil niet wordt gevreesd. Het is een bijna obsessieve dwang die de makers beweegt de werkelijkheid naar hun hand te zetten op een volstrekt eigenzinnige wijze. Een strikt persoonlijke interpretatie van de kijk op de wereld van verschijnselen alsook op de mens als fenomeen zorgt voor een grote diversiteit binnen dit stijlgebied, waarmee de kunstenaars niet alleen de werkelijkheid blootleggen maar ook zichzelf blootgeven. Het doodgewone wordt tot iets buitengewoons verheven in de geest van de dichter J.C. van Schagen (1891-1985) van wie de volgende regels uit *Narenwijsheid* afkomstig zijn: Goddelijk is de uien-schil van het trottoir, goddelijk het natte lucifertje.

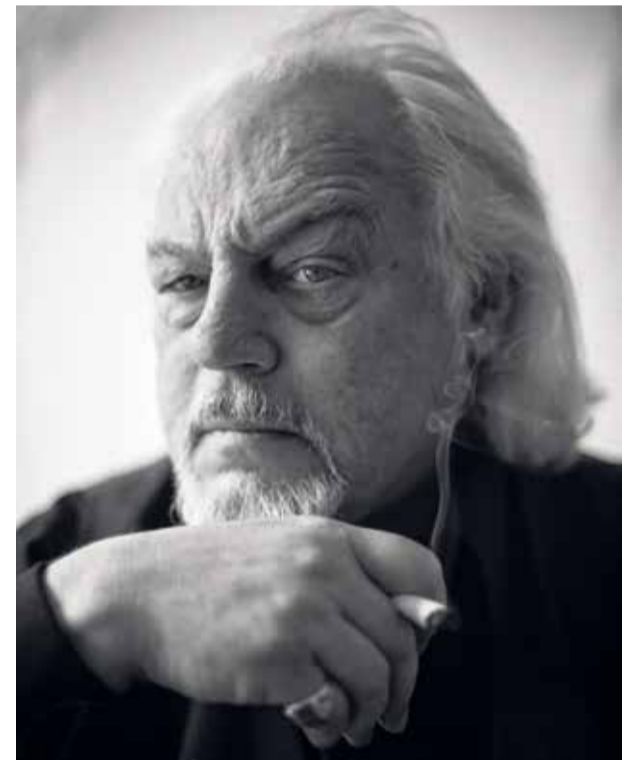
STROMINGEN

De stroming die realisme heet in het kunstbedrijf met prestigieuze predikaten daaraan toegevoegd zoals imaginair fantastisch visionair en psychisch magisch en meta hyper en zakelijk en nog zo wat is als figuratie niet langer de vijand van abstractie en biedt artiesten zonder voorkeur een gastverblijf.

Alle akkers van de fantasie zijn nu wel omgeploegd van het naïeve tot het symbolisme en wat mythisch is tot in het non-figuratieve. Van het oude oorlogspad zijn critici en kunstbeoefenaars ondertussen afgestapt en gunnen elkaar genereus de ruimte voor private actie. Geen dictatuur met stijlpolitie die de afvalligen betrapt.

Gerrit Luidinga
17 juli 2015

Fotograaf Carla Vermeend

Herman Smorenburg

geboren Alkmaar, 1958 was als kind al gefascineerd door een mysterieuze wereld van droombeelden en fantasieën. Op jonge leeftijd manifesteerde zich de drang deze beelden met potlood en penseel vast te leggen. Zijn belangstelling voor de werking van het bewustzijn in relatie met het onderbewuste werd voorgoed gewekt. Zowel in zijn leven als in zijn kunst staat sinds zijn jeugd tot op heden de innerlijke zoektocht van de mens naar zijn oorsprong en bestemming centraal. Voor de jonge Smorenburg waren de visuele indrukken van de weidsheid van de natuur van grote betekenis. Maar ook de confrontatie met de extravagantie van de surrealisten en de geheimzinnige fantasieën van de symbolisten inspireerden hem en zetten de toon voor zijn persoonlijke droombeelden die hij later in monumentale schilderijen zou vormgeven. "Voor mij is kunst in de diepste zin gerelateerd aan de confrontatie met eindigheid en sterfelijkheid. Mijn schilderkunst is een uiting van het verlangen naar transcendentie en probeert boven het persoonlijke uit te reiken naar het Mysterie."

Bach was getuige van het ontstaan van menig beeld

Riet de Jong (1946 - 2008)

Voordat de beeldhouwkunst haar relatief laat in een stevige greep kreeg, had Riet de Jong al jaren met veel plezier gewerkt als verpleegster, doktersassistente en maatschappelijk werkster. Het is daarom niet verwonderlijk dat ook in haar beelden de mens centraal staat en de dramatiek van het leven vaak een belangrijke rol speelt. Pretentieloos begonnen op een zomerse cursus, wijdde zij zich al snel met volledige overgave aan het beeldhouwen. Zij verdiepte zich grondig in de vele facetten van het vak en stak overal waar ze dacht iets te kunnen leren haar licht op. Vooral het werk van Rodin en Giacometti maakte op haar een onuitwisbare indruk en bleef een bron van inspiratie. Aanvankelijk werkte Riet zowel in steen als in brons, maar zij legde zich uiteindelijk toe op het laatste materiaal. In nog geen 12 jaar tijd maakte zij ruim 140 beelden die de zware toets van haar eigen kritiek konden doorstaan. Aan die krachtige en gracieuze beelden ging meestal maar één snel piepklein schetsje vooraf. Een directe aanleiding om aan een nieuw beeld te beginnen kon eigenlijk van alles zijn: de lichaamshouding van een arge-loze voorbijganger, een foto in een krant of tijdschrift, iets in haar privé-leven. De constante factor in het hele proces was muziek. Altijd werd er gewerkt onder de bezielende klanken van haar favoriete componisten. Bach is figuurlijk gesproken getuige geweest van het ontstaan van menig beeld.

Dina Belga

Geboren in 1956 te Roderwolde. Opleidingen: 1976 tot 1981 de vrije afdeling, tekenen, schilderen en grafiek, Academie voor Beeldende Kunsten "Minerva", te Groningen. Docenten: M. Tissing, W. Voet, F. Haanstra, B. van Voorn, M. Röling, D. Kraaypoel. 1981 tot 1984 de 1e graads opleiding tekenen en kunstgeschiedenis, ABK "Mineva", Groningen. De opbouw van een vrije beroepspraktijk, het maken van vrij werk, dit exposeren en verkopen, is de kern van mijn werkzaamheden. Mijn onderwerpen zijn plant, dier, kleur. Ik werk ook regelmatig in opdracht voor bedrijven en particulieren. Direct na de academie heb ik als extra inkomensbron naast het vrij kunstenaarschap gewerkt als free lance dessinontwerper, voor cadeaupapier en stoffen, ik heb abstracte-, plant- en diermotieven ontworpen. Ook gaf ik gedurende ongeveer 13 jaar parttime les aan 5 middelbare scholen in het vak tekenen.

Vrij werk. Kleuren etsen, katten periode. Altijd bloemen geschilderd, een langlopend thema was: de roos, techniek vooral aquarel, diverse series zijn ontstaan. Aardappel, diverse series, techniek vooral aquarel. Kippen, diverse series, techniek aquarel en olieverf. Bloemen, van portret tot overvloed aan kleurige bloemen, recenter accent op olieverf. Veel papavers geschilderd: oranje, rood, geel, wit, blauw. Kippen in tuinen, Nederlandse en Engelse tuinen, vooral in olieverf.

Marc van Crombrugge schildert uiterlijke schoonheid

Hij is geboren in 1954, volgde lessen aan het St Lukasinstituut te Brussel (1969-1975), en werkte daarna o.a. in het K.I.K. te Brussel (Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium), waar hij een éénjarige cursus restauratie en conserveringsmethodes volgde. Van 1981 tot 1994 werkte hij zowel als ontwerper, illustrator en fotograaf in Brussel in de audiovisuele sector. Vanaf 1993 kon hij zijn creativiteit vooral kwijt in de reclamewereld, met name de illustratie. Reeds vanaf begin de jaren '90 illustreerde hij voor grote agentschappen, zoals The Artbox in Brussel, Top Drawers in Amsterdam en Meiklejohn in London. In België maakte hij illustraties voor ontelbare reclamecampagnes en verpakkingen, zoals Danone, Mr Proper, ING, Nutroma, Spa, etc...

Eind de jaren '90 was de traditionele reclame-illustratie zo goed als volledig verdrongen door de digitale variant ervan en de fotografie. Het verplichtte hem om diverse jobs aan te nemen, naast het zich verder ontwikkelen in de digitale beeldbewerking en fotoretouche, maar uiteindelijk beet hij zich toch volledig vast in de traditionele olieverftechniek op paneel, die hij zichzelf aanleerde en verder op punt stelde in 2009. Omstreeks die periode ontstond ook de reeks van fotorealistisch geschilderde stillevens die hij maakte en afwerkte eind 2015. Marc Van Crombrugge werkt veelal in thema's. Niet enkel stillevens, maar ook zee- en strandtaferelen, een reeks over dansers en andere thema's komen aan bod.

Door de enorme ervaring, opgedaan in een leven van tekenen en schilderen, kan hij moeiteloos diverse technieken met elkaar en door elkaar gebruiken, steeds met het oog op kwaliteit en duurzaamheid. Vakmanschap staat, naast een artistieke beleving, centraal. Van reclame-illustrator is hij uitgegroeid tot kunstzinnig schilder, met weliswaar nog hetzelfde oog voor detail als vroeger, maar er een extra dimensie aan toevoegend die de uiterlijke schoonheid met verve overtreft. "Ik geloof nog steeds in uiterlijke schoonheid, maar het is niet enkel meer de uiterlijke schoonheid van de objecten of het onderwerp zélf, maar de schoonheid van diezelfde objecten in verhouding tot het wezen van hun inhoud. Dit uitbeelden blijft telkens een uitdaging en een reden om verder te gaan".

Janneke Bruines

Zij tekent en schildert al van jongs af aan en is altijd wel iets aan het maken. In 1993 woonden ze in Crolles, een dorp vlak bij Grenoble waar zij kennis maakte met Chantal Lefebvre. Zij volgde bij haar een cursus "potterie" en raakte meteen verknocht aan het materiaal klei. Uit de hobby groeiden langzaam het beroep en bedrijf waar zij nu dagelijks mee bezig ben. Klei is een prettig materiaal omdat je er ruimtelijk mee kunt werken en daarbij ook bezig kunt zijn met kleur. Zie bijvoorbeeld de vogels of draken. De menselijke figuur boeit haar. In veel werken zitten altijd wel figuurtjes. Dat het voornamelijk vrouwfiguren zijn komt door het model schilderen dat zij al jaren doet. De meeste modellen zijn vrouwen en zij gebruikt zowel haar schetsen als haar eigen lichaam als hulpmiddel bij het maken van beelden. Daarnaast maakzij ook monumentaler werk waarbij zij kan spelen met kleur en vorm. Zij stapelt bolvormen van verschillende maten en kleuren op tot bollentorens en sluit die af met een beeldend element. Op het moment is zij vooral bezig met de thema's voeten en huizen. Voeten kunnen veel expressie geven aan een figuur, zelfverzekerd staan voeten stevig in de aarde of onbeholpen wat naar binnen gedraaid, sierlijk of juist niet. Gaan mensen eensgezind dezelfde kant op of lopen ze door elkaar. Veel is duidelijk te maken aan de hand van voeten. Gecombineerd met een huisvorm kan zij bezig zijn met de verhoudingen van mensen onderling, wonen en werken zij samen of juist alleen.

Alle auteursrechten en databankrechten ten aanzien van deze krant worden uitdrukkelijk voorbehouden. Niets uit deze krant mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, en evenmin in een retrieval systeem worden opgeslagen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

Colofon:

Samenstelling en lay-out:

Foto's aangeleverd door de kunstenaars en bewerkt door:

Tekstbijdragen:

Oplage 70.000

Galerie Pictura - Aijenseweg 16b - 5854PT Aijen gem. Bergen L. - Nederland

Enmalige jubileum uitgave Galerie Pictura

Roel van der Veen

Roel van der Veen

Lorena Kloosterboer & Gerrit Luidinga

Emmeloord